

A QUIET BEAUTY WORKS BY KVANDAL

Lina Johnson—soprano
Arnfinn Tobiassen—organ

KVANDAL OG KIRKEN

Det var en tid da organistyrket var et av de mest naturlige utgangspunktene for en profesjonell musikergjerning. Var man interessert i å komponere eller skrive tekster om musikk, var en stilning som kirkemusiker et trygt basisyrke. Edvard Grieg hadde planer om å bli organist da han var forlovet med sin Nina i 1860-årene. Kirkekompisnister som Knut Nystedt, Conrad Baden og Egil Hovland var organister, men også Klaus Egge og Edvard Fliflet Bræin hadde en slik utdannelse. Arne Nordheim studerte til kirkemusiker samtidig med Johan Kvandal, som tok eksamen i 1951. Nordheims vei gikk vekk fra orgelgalleriet, men der fant Kvandal sin plass, i Vålerengen kirke i Oslo 1959–74. Selv om han også var musikk-anmelder, en høyt respektert, i Morgenposten og Aftenposten, holdt han fast på kirkemusikertjenesten.

I Vålerengen kirke kunne han boltre seg på et av Oslos største orgler, bare forbiggått av Domkirvens. Det var bygget i 1902 av Olsen & Jørgensen og gikk tapt i den store brannen etter Kvandals tid der, i 1979.

Høsten 1947 var 28-åringen i Stockholm og deltok i David Åhléns korklasse ved Musikhögskolan. Morten Gaathaug forteller i *Festskrift til Johan Kvandal i anledning 70-årsdagen 8. september 1989: Han var blitt interessert i kirkemusikk gjennom Åhlén, og noe skulle man jo ha å leve av.*

Kvandal begynte på Musikkonservatoriet i Oslo i 1949, og Arild Sandvold var hans orgellærer. Utdannelsen fikk han først nyttiggjort i Uranienborg kirke i 1956, tre år før fast ansettelse i Vålerengen.

Hvor engasjerende var de kirkelige tekste ne for Kvandal? Han brukte dem stadig, også i kirkemusikk som ikke er med på denne innspillingen. I et intervju i Aftenposten i 1984, gjengitt i *Festskrift*, sa han det slik etter å ha fortalt om en ukelang oppførelse av Wagners Ring: *Da ble også en slags ring sluttført i meg. Litt forenklet sagt gjenoppdaget jeg på den tiden min barntro og undringen over krefter som virker og bestemmer.*

VERKENE

De fleste av verkene på denne platen er komponert under Vålerengentiden 1959–74, men noen før og noen etter. *Tre julesalmer* er skrevet allerede i 1946, og den tiltalende melodikken er naturlig nok i en stil preget av tidens begeistring for de norske verdier. Det samme tonefallet ble også en selvfolge da han tonesatte tekster av Ivar Aasen, *Morgonsong* og *Kveldsalme*.

Ljoset yver landet dagna er fra middelalderens olsokfeiring i Nidaros. De gamle melodiene er en nasjonal skatt, og mange komponister har tatt for seg disse, fra Ludvig Nielsen og Conrad Baden til Arne Nordheim og Ragnar Söderlind.

Kvandals bearbeidelse er fra 1956 og med virvlende overstemmer over den triumferende koralen i pedal. I *Toccata* fra 1958 leker han seg med neoklassiske figurasjoner innrammet av (selje-?)fløytemeditasjoner.

I *Fastemeditasjonen* er den klassiske polyfoni grunnlaget kombinert med en frisinnet holdning til harmoniene.

Folkemusikken er en viktig arv for Kvandal, først gjennom engasjementet hos hans far David Monrad Johansen og senere som et nært og personlig forhold. I Kvandals produksjon er dette tydeligere i kammer- og orkestermusikken enn i kirkemusikken.

Spelemannen Hallvard Bjørgum har i festskriftet fortalt om Kvandal på et spelemannstreff i 1988. Etter at Bjørgum hadde spilt, sa Kvandal: *Når jeg hører disse slåttene, må jeg tilstå, enda som den fredelige person jeg tror jeg er, at jeg forstår at disse kretene kan vekke en farlig villskap i folk!*

Det er ikke rart at han, i likhet med så mange av sine samtidige norske komponister, skapte variasjonsverker over folketoner etter alle kunstens regler, kronet med en fulltonende korall i siste sats. *Hvor er det godt å lande* er en folketone fra Heddal med tekst av Brorson (utelatt i Norsk Salmebok 2013).

I solosangene, kalt både kantate, motett og arie, bæres teksten fram i resitativisk melodikk, fargelagt av orgelet som også gir kontrastfylte og konserterende mellomspill.

Davidssalmen *Benedicam Dominum* er den tidligste, fra midt på 1950-tallet da han også arbeidet med Draumkvedet og religiøse folketoner og med et forståelig norsk tonefall. Han kaller den en kirkearie, og melodikken er så pass tydelig at den forsvarer tittelen. Den er tilegnet Aslaug Kristensen, en aktiv sopran i hovedstadens kirkemusikkmiljø.

Johannesteksten *Jeg er kommet som et lys* er en soloversjon av motetten for kor, en liturgisk anvendelig tonesetting av dagens tekst i gudstjenesten. Kolleger som Knut Nystedt, Egil

Hovland og Conrad Baden var også storprodusenter av slike motetter i denne tid, som oftest med en omkveldignende innramming av en resitativisk midtdele.

Kantaten over Davidssalmer nærmer seg operaen i sin tonesetting av den dramatiske bønnen om frelse og beskyttelse i første sats. Tonaliteten er dristigere enn ofte ellers, kanskje inspirert av den radikale utviklingen generelt i 60-tallets musikk. Det samme gjelder Maria Stuarts dramatiske bønn fra fengslet, også fra 1966.

I en omtale av et annet verk fra 1966, Strykekvartett nr. 2, har Nils Grinde pekt på slektskap med Schönbergs ekspresjonistiske periode og Bartoks kvartetter i denne tiden.

Etter Vålerengtiden kom det fabulerende Preludium skrevet for samlingen *Norsk orgelbok* i 1977. *Fantasi for orgel* er et av hans aller siste verker, komponert tre år før han døde. Her setter han et kraftfullt punktum for sitt virke på orgelkrakken, både med dissonerende samtidsklanger og med en dåm av folkemusikalsk inspirasjon. Det er en verdig finale fra en ruvende kirkekompisont.

—Torkil Baden

KVANDAL AND THE CHURCH

There was a time in Norway when the position of organist was one of the most natural points of departure for a career as a professional musician. If one was interested in composing or writing texts about music, the post of church musician was a secure profession. Edvard Grieg had plans to become an organist while he was betrothed to his Nina in the 1860s. Church composers such as Knut Nystedt, Conrad Baden and Egil Hovland were organists, but also Klaus Egge and Edvard Fliflet Bræin received a comparable education. Arne Nordheim studied to be a church musician at the same time as Johan Kvandal, who graduated in 1951. Nordheim's path led away from the organ gallery, but Kvandal found his place there, in Vålerengen Church in Oslo from 1959–1974. Although he was also a music critic, and a highly respected one for the newspapers *Morgenposten* and *Aftenposten*, he held on to his post as church musician.

In Vålerengen Church he could frolic on one of Oslo's largest organs, surpassed only by Oslo Cathedral. Built in 1902 by Olsen & Jørgensen, it was lost in the big fire of 1979, after Kvandal's time there.

In the autumn of 1947, the 28-year-old Kvandal was in Stockholm to participate in David Åhlén's choral class at the Royal College of Music. In the Festschrift for Johan Kvandal on the

occasion of his 70th birthday on 8 September 1989, Morten Gaathaug recounted: *He became interested in church music through Åhlén, and of course one did need a livelihood.*

Kvandal began at the Music Conservatory of Oslo in 1949, where he studied organ with Arild Sandvold. His musical education led first to a position at Uranienborg Church in 1956, three years before his permanent employment at Vålerengen.

How engaging were the religious texts for Kvandal? He used them regularly, also in church music not found on this recording. He said in an interview in Aftenposten in 1984 reprinted in the Festschrift, after having told of a week-long performance of Wagner's Ring: *It became a kind of closing of the ring in me. Quite simply put, at this time I rediscovered my childhood faith and the wonder I felt at the forces in play governing our lives.*

THE WORKS

Most of the works on this album were composed during the Vålerengen period, 1959–1974, though some came earlier, and some later. *Tre julesalmer* (*Three Christmas Hymns*) is from 1946, and the appealing melodies are distinguished by the enthusiasm for Norwegian values prevailing at that time. The same cadence was naturally used when setting to music the texts of Ivar Aasen, *Morgonsong* (*Morning Song*) and *Kveldsalme* (*Evening Hymn*).

Ljuset yver landet dagna (*The Light of Dawn Is Breaking*) is from the medieval celebration of St. Olaf's Day in Nidaros Cathedral. The old melodies are a national treasure, and many composers, from Ludvig Nielsen and Conrad Baden to Arne Nordheim and Ragnar Söderlind, have turned to them. Kvandal's adaptation is from 1956 and features swirling upper parts over the triumphant chorale in the pedal. In *Toccata* from 1958 he plays with neoclassical figurations framed by (willow?) flute meditations.

In *Fastemeditasjonen* the classical polyphonic foundation is combined with a broad-minded approach to harmony.

Traditional folk music is an important legacy for Kvandal, first through the involvement of his father, David Monrad Johansen, and

later through his own close personal relationship. In Kvandal's output this is more evident in his chamber and orchestral works than in his church music.

In the *Festschrift*, traditional musician Hallvard Bjørgum tells about Kvandal at a gathering in 1988. After Bjørgum had played, Kvandal said: *Peaceable person that I am, when I hear these dance melodies I must admit I understand how the power of this music can arouse a dangerous wildness in people!*

It is not so strange that he, like so many of his contemporaries among Norwegian composers, created works of variations on folk tunes conforming to the rules of his art and crowned with a full-sounding chorale in the last movement. *Hvor er det godt å lande* (*How Good To Find a Refuge*) is a folk tune from Heddal with a text by Brorson (omitted in the Norwegian Hymnal of 2013).

In the vocal solos, called cantata, motet and aria, the text is borne by the recitative melody, and coloured by the organ, which also provides contrastive and concertizing interludes.

The David hymn *Benedicam Dominum* is the earliest, from the mid-1950s, when he was working on *Draumkvedet* and also with religious folk tunes and, as might be expected, using a Norwegian cadence. He calls it a church aria, and its melodic character clearly justifies this

designation. It is dedicated to Aslaug Kristensen, a soprano who was active in the capital city's church music circles.

The Gospel of John text *Jeger kommet som et lys* (*I Have Come As A Light*) is a solo version of the motet for choir, a liturgically usable musical setting of the day's text in the worship service. Colleagues like Knut Nystedt, Egil Hovland and Conrad Baden also produced an abundance of such motets during this time, most often with a refrain-like framing of a recitative middle section.

The cantata based on the David hymns approaches opera in its musical setting of the dramatic prayer of redemption and protection in the first movement. The tonality is bolder than usual, inspired perhaps by the radical development generally speaking in the music of the 1960s. The same can be said of Mary Stuart's dramatic prayer from prison, also from 1966.

In a review of another work from 1966, the String Quartet No. 2, Nils Grinde pointed out its kinship in this time with Schoenberg's expressionist period and Bartok's quartets.

Kvandal's improvisational *Preludium* came after the Vålerengen period and was written for the collection *Norsk orgelbok* in 1977. *Fantasi for orgel* (*Fantasy for Organ*) is one of his very last works, composed three years before his death. Here he decisively marks the end of his career

on the organ bench, both with dissonant contemporary sounds and with strains of inspiration from the realm of traditional folk music. It is a finale worthy of this towering church composer.

—Torkil Baden

TRE JULESALMER

I. TIL HYRDER FROMME

Tekst: Magnus Brostrup Landstad (1802–1880)

Til hyrder fromme på vakt i Davids stad,
se engler komme i ring og rekkerad!
Som mør kloke på Rakels tårevang
de hyrder våker og venter natten lang,
da lysnet tåker, da lød der englesang.

Gud la mig høre den på mitt hjertes mark!
Gud la mig føre derhen ditt tempels ark!
Guds lys oprinne, Guds fred i Jesus Krist,
Gud la mig finne jeg har hans nåde visst,
Gud la mig vinne min seir ved ham til sist.

Vår dag går under og natten faller på,
snart enden stunder, Gud la oss våkne og stå
med lamper tendte når siste oprop skjer!
Vi har i vente det som er meget mer,
han vil oss hente hjem til sig der han er.

O Gud hvor ille om dagen bort er drømt!
Gid hver dog vilde innhente alt forsømt!
Så vekk oss Herre og tukt oss til å stå
som det bør være med full Guds rustning på,
at vi med ære til sist kan seier få.

II. DEN YNDIGSTE ROSE

Tekst: Hans Adolph Brorson (1694–1764)

Den yndigste rose er funnen,
blandt stiveste torner oprunden.
Krist inn i vår ætt lot seg pode.
Blant syndere fagert han grodde.

Alt siden vi tapte den ære,
Guds billedes frukter at bære,
var verden forvillet og øde,
vi alle i synden bortdøde.

Da lot Gud en rose opskyte
Og sæden omsider frembryte,
At rense og reise av døde,
vår vekstes fordervede grøde.

All verden nu burde sig glede
med salmer for Herren fremtrede;
Men mange har aldri fornemmet
at rosen i verden er kommet.

III. DE HYRDER STIRRER I NATTEN UT

Tekst: Magnus Brostrup Landstad (1802–1880)

De hyrder stirrer i natten ut
og lenges til dagens komme.
De beder en bønn til den høieste Gud
at natten må være omme.
De tider de skrider så langsomt hen
for alle ventende fromme.

Men lyset strålte og englene sang
så deilig et «Ære være».
Og hyrdene styrte til krybben sin gang
og vilde sitt offer bære.
Hver juleaften jeg ønsker til Gud
jeg måtte iblandt dem være.

Hver juleaften når klokken mon gå
og lyden den bær' over heie.
Da kaller vår Herre ad sine små
på deres sorgfulle veie.
Den julegave han verden har sendt
den vil han at alle skal eie.

Å, vær da velkommen, Jesus kjær!
Om dig så vil vi nu kvede:
Velkommen, Guds trøst, å, vær oss nær!
Velkommen vår juleglede!
Velkommen med din velsignede fred
for gammel og ung her nede.

KORALFORSPILL OVER LJOSET YVER LANDET DAGNA

TEKST: LUX ILLUXIT LAETABUNDA, SEKVENS TIL
OLSOK-MESSA, 1100-TALLET, ERKEBISKOP EIRIK IVARS-
SON (D. 1206). OVERSATT AV BERNT STØYLEN 1923.
MELODI: PRAEDICASTI DEI CARE, FRA OLAVS-MUSIKKEN,
1100-TALLET.

*Ljøset over landet dagna,
ljos med sæle, fryd og fagnad,
ljos som verd er lov og pris.
Kristenfolk i dag skal kveda,
lova Gud med høgtids gleda,
heidra han på verdig vis!*

BENEDICAM DOMINUM, OP 17

TEKST: SALMENES BOK KAPITTEL 34, VERS 2-3
(DET NORSKE BIBELSELSKAPS OVERSETTELSE AV 1930)

Benedicam Dominum in omni tempore;
semper laus eius in ore meo.
In Domino laudabitur anima mea: audiant
mansueti, et laetentur.
Benedicam Dominum

JEG ER KOMMET SOM ET LYS TIL VERDEN

TEKST: JOHANNESEVANGELIET KAPITTEL 12,
VERS 46, 35 OG 36. (DET NORSKE BIBELSELSKAPS
OVERSETTELSE AV 1930)

Jeg er kommet som et lys til verden
for at hver den som tror på mig
ikke skal bli i mørket.
Ennu en kort stund er lyset iblandt eder;
vandre den stund I har lyset,
forat ikke mørket skal komme over eder;
den som vandrer i mørket
vet ikke hvor han går hen.
Tro på lyset den stund I har lyset,
forat I kan bli lysets barn.

TIL DEG HERRE, TAR JEG MIN TILFLUKT

TEKST: SALMENES BOK (DET NORSKE
BIBELSELSKAPS OVERSETTELSE AV 1930)

I. SALME 31, VERS 1-4
Til dig, Herre, tar jeg min tilflukt. La mig aldri
i evighet bli til skamme, frels mig ved din
rettferdighet! Bøi ditt øre til mig, skynd dig og
redd mig, vær mig et klippevern, en borg til å
frelse mig! For du er min klippe og min borg, og
for ditt navns skyld vil du føre og lede mig.

II. SALME 40, VERS 1-4
Jeg biet på Herren; da baide han sig til mig
og hørte mitt rop. Og han drog mig op af
fordervelsens grav, av det dype dynd, og han
satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine
trin faste. Og han la i min munn en ny sang, en
lovsang for vår Gud. Mange ser det og frykter og
setter sin lit til Herren.

III. SALME 8, VERS 1-2 OG 4-6
Herre, vår Herre, hvor herlig ditt navn er over
all jorden, du som har utbredt din prakt over
himmelen! Når jeg ser din himmel, dine fingers
gjerning, månen og stjernene, som du har gjort,

hvad er da et menneske, at du kommer ham i hu,
og et menneskebarn, at du ser til ham! Og du
gjorde ham lite ringere enn Gud, og med ære og
herlighet kronet du ham.

O DOMINE DEUS, OP. 26, NR. 2

TEKST: EN BØNN AV MARIA STUART (1542–87)

O Domine Deus!
speravi in te;
O care mi Jesu!
nunc libera me.
In dura catena,
in misera poena,
Desidero te.
Languendo, gemendo,
et genuflectendo,
Adoro,
imploro, ut liberes me!

PARTITA OVER FOLKETONEN HVOR ER DET GODT Å LANDE, OP 36

FOLKETONE FRA HEDDAL I TELEMARK.
TEKST AV HANS ADOLPH BRORSON (1694–1764)

*Hvor er det godt å lande i
himlens trygge havn,
Fra verdens ville strande,
fra fremmed land og stavn!
Fra dødens kyst til livets lyst,
fra sult og savn til Faders favn!
Hvor er det godt å lande
i himlens trygge havn,
I Jesu arm fra strid og harm,
og alt som har av sorger navn!
Hvor er det godt å lande
i himlens trygge havn!*

TO RELIGIØSE SANGER

II. KVELDSALME

Tekst: Ivar Aasen (1813–1896)

Gud vår Herre vere Æra
for det gode som eg fekk,
at eg Vitne på hans Læra
såg ikring meg kvar eg gjekk,
at eg Liv og Helsa naut,
at hans Gåvor til meg flaut,
at eg ved hans Makt og Nåde
slapp frå mang ein øgleg Våde.

Gud som oss so vel mun liva
sjå i Nåde ned til deim,
som i Verdi villt um sviva
utan Hugna utan Heim.
Herren vere her attved
oss og give oss sin Fred
at me etter glade lova
Den som vaker når me sova.

I. MORGONSONG

Tekst: Ivar Aasen (1813–1896)

Ljoset kjem og Myrkret flyr,
etter sjå me um oss glade,
at oss nådde ingen Skade
at oss ingen Fåre bryr.
Men vårt Liv og all vårt Æva,
høyrer Livesens Herre til,
fåfengd er det alt me stræva,
utan han oss hjelpa vil.

Herren leide so vår Sål,
at hans Lagnad oss må lika,
at me ei frå honom víka
um me smaka Motgangs Skål,
at me aldri når det gjelder,
gløyma burt hans Trøysteråd,
og at Heimsens Lyst ei holder
leider oss til Angers Dåd.

THREE CHRISTMAS HYMNS

I. TO PIOUS SHEPHERDS

Text: Magnus Brostrup Landstad (1802–1880)

In David's city where pious shepherds watch,
behold now angels come as a heavenly host
Like maidens wise in Rachel's field of tears
the shepherds watching and waiting the night long,
the fog then lifting, angelic voices sound.

God, let me hear this deep within my heart!
God, let me lead it there Thy temple's ark!
May God's light dawn, God's peace in Jesus Christ,
God, let me find in His grace I am secure,
God, let me with Him triumph in the end.

Our day soon over as the night descends,
the end draws nearer, God, let us watchful be,
with lamplights kindled when the last roll-call sounds!
All that awaits us this earthly life transcends,
for He will take us to His heavenly home.

O, God, how dire if this prospect has been lost!
May each atone for a lifetime of neglect!

So, Lord, awaken us, teach us how to stand
as we ought properly in God's armour clad,
that we right nobly the final victory gain.

II. THE LOVELIEST ROSE

Text: Hans Adolph Brorson (1694–1764)

The loveliest Rose is revealed,
amongst sharpest thorns it has grown.
Assumed human form, Christ incarnate.
'Mongst sinners He faultlessly blossomed.

Forever since losing the honour,
the fair fruits of bearing God's image,
our world has been bleak and forsaken,
and we lost in sin and perdition.

But God let this Rose sprout among us,
its seed then to burst and to scatter,
to cleanse and to free from death's bondage,
the fruits of our ruin and corruption.

All mankind now ought to be joyful
sing hymns to the Lord everlasting;
Yet many have ne'er heard the tidings
proclaiming the Rose of Redemption.

III. THE SHEPHERDS ARE GAZING
INTO THE NIGHT
Text: Magnus Brostrup Landstad (1802–1880)

The shepherds are gazing into the night
for the breaking of dawn are longing.
A prayer they pray to the Lord on High
that night may soon be ending.
And ever so slowly the hours pass
for all those piously waiting.

Then a light shone forth and the angels sang
A "Glory to God" so lovely.
And to the manger the shepherds came
and with them gifts were bearing.
Each Christmas Eve I pray to God
that I might be among them.

Each Christmas Eve when church bells ring
the sound wafting up the hillside.
Our Lord He is calling to his sheep
each on a weary journey.
The Christmas gift to the world He sent
shall be everyone's possession.

We welcome Thee, our Saviour dear!
Of Thee we now are singing:
Welcome, God's solace, remain with us!
Welcome, our Christmas gladness!
And welcome, with Thy sacred peace
that to all here below is given.

CHORALE PRELUDE
ON O'ER THE LAND
THE DAWN IS BREAKING

TEXT: LUX ILLUXIT LAETABUNDA, SEQUENCE
FOR ST. OLAF'S DAY MASS, 12TH CENTURY,
ARCHBISHOP EIRIK IVARSSON (DIED 1206).
MELODY: PRAEDICASTI DEI CARE, 12TH CENTURY.

*O'er the land the dawn is breaking,
light of joy, delight and gladness,
light most worthy of our praise.
Christians now today are singing,
Praising God in solemn rapture,
honour Him with reverence!*

BENDICAM DOMINUM, OP. 17

TEXT: PSALMS 34: 1-2 (TRANSLATION FROM THE NEW REVISED STANDARD VERSION — NRSV)

I will bless the Lord at all times;
his praise shall continually be in my mouth.
My soul makes its boast in the Lord;
let the humble hear and be glad.

I HAVE COME AS LIGHT INTO THE WORLD

TEXT: JOHN 12: 46, 35 AND 36.(TRANSLATION FROM THE NEW REVISED STANDARD VERSION — NRSV)

I have come as light into the world so that everyone who believes in me should not remain in the darkness.
The light is with you for a little longer; walk while you have the light, so that the darkness may not overtake you; if you walk in the darkness, you do not know where you are going.
While you have the light, believe in the light, so that you may become children of light.

IN YOU, O LORD, I SEEK REFUGE

TEXT: PSALMS (TRANSLATION FROM THE NEW REVISED STANDARD VERSION — NRSV)

I. PSALMS 31: 1-3

In you, O Lord, I seek refuge; do not let me ever be put to shame; in your righteousness deliver me. Incline your ear to me; rescue me speedily. Be a rock of refuge for me, a strong fortress to save me. You are indeed my rock and my fortress; for your name's sake lead me and guide me.

II. PSALMS 40: 1-3

I waited patiently for the Lord; he inclined to me and heard my cry. He drew me up from the desolate pit, out of the miry bog, and set my feet upon a rock, making my steps secure. He put a new song in my mouth, a song of praise to our God. Many will see and fear, and put their trust in the Lord.

III. PSALMS 8: 1-5

O Lord, our Sovereign, how majestic is your name in all the earth! You have set your glory above the heavens! When I look at your heavens, the work of your fingers, the moon and the stars that you have established; what are human beings that you are mindful of them, mortals, that you care for them? Yet you have made them a little lower than God, and crowned them with glory and honor

O DOMINE DEUS, OP 26, NO. 2

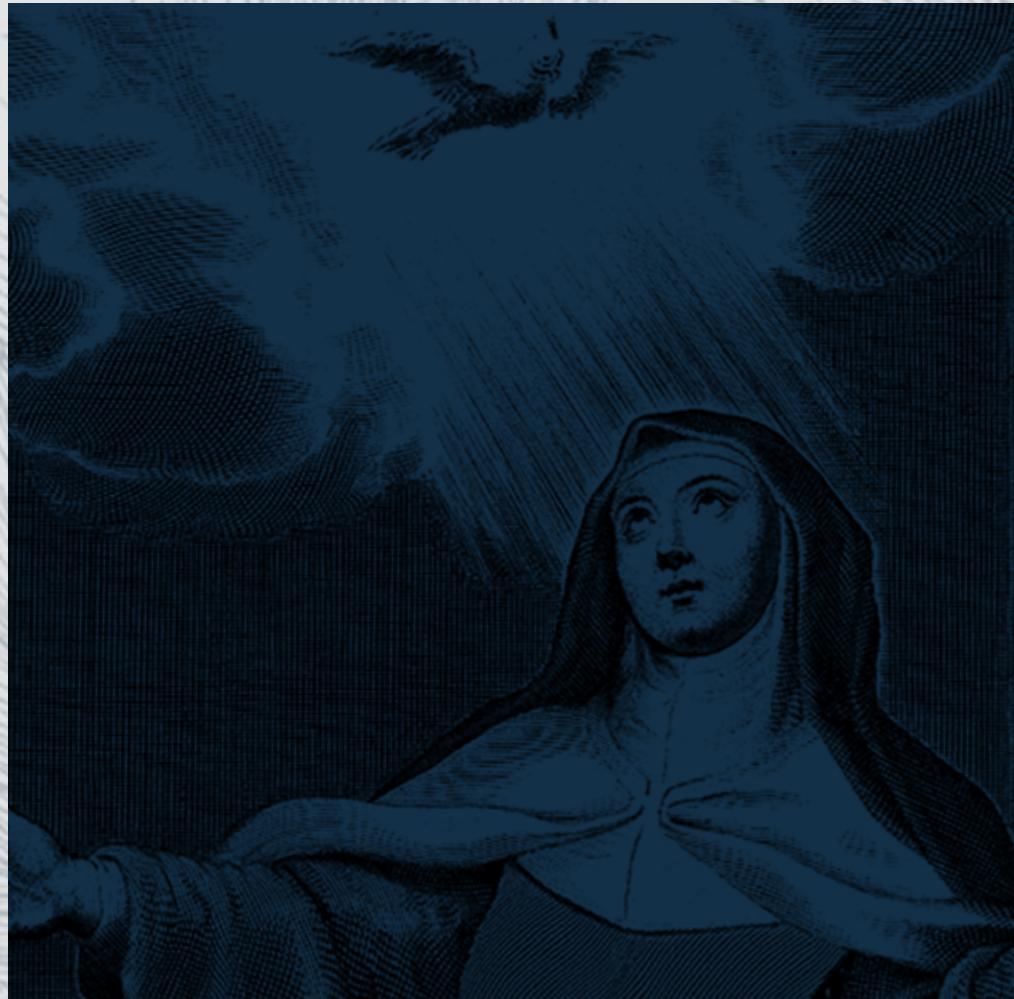
TEXT: A PRAYER OF MARY STUART (1542–1587)

My Lord and my God! I have trusted in Thee; O Jesus, my Savior belov'd, set me free: In rigorous chains, in piteous pains, I am longing for Thee! In weakness appealing, in agony kneeling, I pray, I beseech Thee, O Lord, set me free!

PARTITA ON THE FOLK TUNE HOW GOOD TO FIND A REFUGE, OP 36.

FOLK TUNE FROM HEDDAL IN TELEMARK,
TEXT BY HANS ADOLPH BRORSON (1694–1764)

*How good to find a refuge in
heaven's safe retreat,
From savage worldly landscapes,
from foreign land and soil!
From death's caress to life's delight,
from hunger to the Lord's embrace!
How good to find a refuge
in heaven's safe retreat,
In Jesus's arms from strife and care,
all suffering in sorrow's name!
How good to find a refuge
in heaven's safe retreat!*

TWO RELIGIOUS SONGS

EVENING HYMN

Text: Ivar Aasen (1813–1896)

Our Lord God to Him the glory
for the goodness I received,
and for witness of His teaching
I have seen where'er I go,
have been given life and health,
that His gifts to me have flowed,
and that through His power and mercy
have been spared severe misfortune.

God in whom we find protection
look down mercifully on them,
who through life do idly wander,
barren spirits with no home.
May the Lord with us remain
And on us His peace bestow
that again we gladly praise Him
who safeguards us while we slumber.

MORNING SONG

Text: Ivar Aasen (1813–1896)

Daylight comes as darkness flees,
once more we awake with gladness
that this night no harm befell us
that no danger us concerns.
But our lives for all our lifetime
belong to the Lord of Life,
futile is our every effort,
if He would deny His help.

May the Lord so guide our souls,
That His purpose we may favour,
and that we would ne'er forsake Him
burdened by adversity,
that we ne'er in midst of hardship
forget His consoling words,
nor that coveting things worldly
lead to deeds that cause regret.

*English translations by
Jim Skurdall, unless
otherwise noted*

LINA JOHNSON SOPRAN

«This Norwegian soprano deserves to go far» skrev britiske Opera Magazine i 2018. Lina Johnson debuterte på Det Kongelige Teater i København i 2011 og Den Norske Opera og Ballett i 2012, og har gjestet disse operahusene med mange hovedroller, senest Gilda i *Rigoletto* ved Den Norske Opera og Ballett i 2019. Johnson har sunget bl.a. ved Theatre des Champs Elysées i Paris, operaen i Trieste, Scottish Opera, Den Jyske Opera og NCPA Beijing med hovedroller som spenner over Mozart, bel canto, tysk senromantikk og nykomponerte operaer.

Johnson har sunget med BBC Philharmonic Manchester, RTÉ Philharmonic Dublin, Danmarks Radio Symfoniorkestret København, Jenaer Philharmonie, Odense Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester, Stavanger symfoniorkester, Trondheim Symfoniorkester, Kristiansand Symfoniorkester, og Bergen Filharmoniske Orkester, med verk som Bachs pasjoner, Händels *Messias*, Mendelssohns *Elias*, Brahms' *Requiem*, Orffs *Carmina Burana*, Poulencs *Gloria* og Solveig i Griegs *Peer Gynt*. Hun har gitt konserter under Festspillene i Bergen, i Grieghallen og i Griegs hjem på Troldhaugen.

I 2019 gav Johnson ut romansealbumet *Face to Face* med pianist Anne-Marie Lipsonen på AMC/Amchara classical. Albumet høstet gode kritikker i nordisk presse. Johnson

og Lipsonen fikk andre plass i Kokkola Nordic Lied Competition i 2007 og ble begge tildelt Sonnings musikkpris i Danmark i 2008.

LINA JOHNSON SOPRANO

"This Norwegian soprano deserves to go far", the British Opera Magazine wrote in 2018. Lina Johnson debuted at the Royal Danish Opera in Copenhagen in 2011 and at the Norwegian National Opera and Ballet in 2012, and she has guest-starred at these opera houses with many leading roles, most recently at the latter in 2019 as Gilda in Verdi's Rigoletto. Johnson has starred in main roles at Theatre des Champs Elysées in Paris, Teatro Verdi di Trieste, Scottish Opera, the Danish National Opera, and NCPA Beijing, with a repertoire embracing Mozart, bel canto, German late Romantic, and contemporary operas.

Lina Johnson has appeared with the BBC Philharmonic, Manchester, RTÉ Philharmonic, Dublin, the Danish National Symphony Orchestra,

Copenhagen, Jenaer Philharmonie, Odense Symphony Orchestra, Aarhus Symphony Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Kristiansand Symphony Orchestra, and Bergen Philharmonic Orchestra, performing, among others, Bach's *Passions*, Handel's *Messiah*, Mendelssohn's *Elijah*, Brahms's *Requiem*, Orff's *Carmina Burana*, Poulenc's *Gloria*, and Grieg's *Peer Gynt* (as Solveig). She has given concerts in Grieghallen and in Grieg's home at Troldhaugen in the context of Bergen International Festival.

In 2019 Johnson released an album of lieder, *Face to Face*, together with pianist Anne-Marie Lipsonen on the AMC/Amchara Classical label. The album received fine reviews in the Nordic press. Johnson and Lipsonen won second place in the Kokkola Nordic Lied Competition in 2007, and they both received the Sonning Music Prize in Denmark in 2008.

ARNFINN TOBIASSEN ORGEL

Organist Arnfinn Tobiassen er kantor med base i Olavskirken på Avaldsnes på Karmøy. Han har sin utdannelse fra Royal Academy of Music i London, der han studerte med Susan Landale, David Titterington, James O'Donnell og Lionel Rogg i perioden 2001-2007. Etter en tid med frilanstilværelse i London, returnerte han til Norge der han tok stillingen som kantor i Avaldsnes menighet i 2010. Her leder han menighetens omfattende musikk- og kulturarbeid, med gudstenestespill, korarbeid og en innholdsrik kulturserie.

Tobiassen har gitt konserter i London-katedralene Westminster Abbey, St Paul's og Westminster Cathedral, St Jakobsbasilikaen i Praha, Oslo domkirke, Leeds Town Hall, og St Giles' i Edinburgh. Han deltok under åpningsprogrammet for orgelet i Stavanger konserthus (2013) og har gitt konserter under Festspillene i Bergen (2008, 2009).

I 2006 vant han første pris under orgelkonkurransen i Opava, Tsjekkia, og i 2010 vant han første pris i Carlene Neihart Competition i Kansas, USA.

Tobiassen var kunstnerisk og daglig leder for Norsk orgelfestival i perioden 2015-2019.

Arnfinn Tobiassen har gitt ut en plate på LAWO Classics i samarbeid med Bergen domkor og dirigent Kjetil Almenning: et komponistportrett av Trond H.F. Kverno med titelen *Credo* (LWC1091, 2015), som har høstet gode anmeldelser fra kritikere i Norge og Europa.

ARNFINN TOBIASSEN ORGAN

Arnfinn Tobiassen is Director of Music at the historically important St Olav's Church, Avaldsnes, a church dating from 1250. From 2001-2007 he completed his studies at the Royal Academy of Music in London, where he studied with several distinguished professors, including David Titterington, James O'Donnell, Lionel Rogg and Susan Landale. Tobiassen has taken part in several international competitions. He was awarded First Prize at competitions in Opava, Czech Republic in 2006, and in Kansas City, USA, in 2010. Tobiassen has a keen interest in folk music, and his fascination with folk music and classical music traditions are often mirrored in his recital programmes. In 2015 he released his first CD on the LAWO Classics label together with the renowned Bergen Cathedral Choir and conductor Kjetil Almenning, a composer portrait of the Norwegian composer Trond H.F. Kverno, entitled *Credo* (LWC1091). From 2015–2019 Arnfinn Tobiassen was Artistic Director of the Norwegian Organ Festival.

RECORDED IN OUR SAVIOR'S CHURCH, HAUGESUND, 14–16 MARCH 2019

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: TORKIL BADEN

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE — BLUNDERBUSS

ILLUSTRATIONS: WELCOME COLLECTION CC LICENCE

ARTIST PHOTO (JOHNSON): CHRISTINA BIRCH

ARTIST PHOTO (TOBIASSEN): HANS KNUT SVEEN

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

AVALDSNES PARISH

FUND FOR PERFORMING ARTISTS.

LWC1203
© 2020 LAWO | © 2020 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

A black and white portrait of Johan Kvandal, a man with dark hair and a beard, looking slightly to his left. He is wearing a dark jacket over a light-colored shirt.

JOHAN KVANDAL (1919–1999)

Tre Julesalmer (1946)

1—I. Til hyrder fromme — 02:52

2—II. Den yndigste rose — 02:17

3—III. De hyrder stirrer i natten ut — 03:05

4—Koralforspill over *Ljoset yver landet dagna* (1956) — 02:22

5—Benedicam Dominum, op. 17 (1957) — 04:29

6—Toccata for orgel, op. 5, nr. 3 (1958) — 03:07

7—Meditasjon for fastetiden (1961) — 02:59

8—Jeg er kommet som et lys til verden (1963) — 02:04

Til deg herre, tar jeg min tilflukt, op. 26, nr. 1 (1966)

9—I. Moderato — 04:10

10—II. Adagio — 03:48

11—III. Allegro non troppo — 02:10

12—O Domine Deus, op. 26, nr. 2 (1966) — 03:37

Partita over folketonen *Hvor er det godt å lande*, op. 36 (1971)

13—I. Andante con moto — 01:12

14—II. Moderato con moto — 01:02

15—III. Allegretto — 00:48

16—IV. Adagio — 01:32

17—V. Allegro molto — 01:54

18—VI. Koral — 01:03

19—Preludium (1977) — 02:01

20—Fantasia for orgel, op. 83 (1996) — 08:07

To religiøse sanger (1965)

21—II. Kveldsalme — 01:39

22—I. Morgonsong — 01:26